

Islak Pencere

– Mehmet Fikret ÜNALAN (Kul Fikret) · 28 Ekim 2015

Adı ben de bir melek her şiirin içinde
Hiç kurmam dizeleri hep gerçeği alırım
Bütün yaşadıklarım kalemimin ucunda
Büyü derse büyürüm dur derse ufalarım
Her gece basışın da yazmaya çalışırım
Heybemde ki azığı dostlarla bölüşürüm

Yukardan bakıldı mı bazen hüzün sanılır
Oysa çok huzurluyum gülen çocuk yüzümle
Yazan eğer isterse okuyanlar yanılır
Koruk karıştırılır asmada ki üzümle
Göz yaşıyla barışır yağmurların çisesi
Duygularla yarışır şairin titrek sesi

Gül yüzlü bir sevdam var gözünün içi güler
Kara bulutlar çökse hava ne güzelmiş der
Gökten üç elma düşse birini bana diler
Her lokmayı paylaşır kendisi ufağı yer
Bülbül şakımaları evimden eksik olmaz
Bahçemdeki çiçekler dört mevsim açar solmaz

Ay'la senli benliyiz aramızdan su sızmaz
Mehtapta dolaşmalar can katar gecemize
Güneşi bilirsiniz yıldızları kim yazmaz
Göçmen kuşlar konuktur konarlar hecemize
Islak penceremize denizden dalga vurur
Yüreğin ışığıyla güneş doğmadan kurur

Kelebekler arkadaş karınca yoldaşımız
Türküler otağ kurup dilimizden dökülür
Martılarla birlikte yenen simit aşımız
Mutlaka resm edilir fotoğrafı çekilir
Aşk yaşayan şairde dert de kalmaz elemde
Bundan büyük mutluluk var mı ki şu alemde

Œir ve Yorum Mehmet Fikret ÜNALAN